

Arrest

nr. 92 598 van 30 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 22 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 juli 2012 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Jean Paul VIDICK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peul origine afkomstig van Lafou, Lelouma. Uw vader is in 2003 door ziekte overleden. U huwde in 2004 met Aissatou Diallo met wie u een dochter Fatoumata Binta heeft. Uw vrouw en uw kind verblijven momenteel bij uw moeder in Lafou. In 1996 verhuisde u naar de wijk Carriere Centre in Conakry. U deed handel in kledij. In januari 2012 zag u onderweg naar huis vier jongeren in gevecht met een andere jongere. U wilde bemiddelen, omdat u zag dat de geslagen jongere erg gewond was. U vroeg de jongeren wat er was gebeurd en vroeg hen te

stoppen. U wilde de gewonde jongere naar het ziekenhuis brengen. De agenten kwamen ter plaatse en de jongeren liepen weg. U wilde de jongere niet achterlaten. De agenten stelden u geen vragen, maar begonnen u te slaan. U werd meegenomen en naar het kantoor van PM3 gebracht. U werd gevraagd met wie u op de plaats van het incident aanwezig was en wat u had gedaan. U antwoordde dat u enkel wilde bemiddelen en dat u niets met het incident te maken had. U werd niet geloofd. Omdat de jongere van een andere etnie was, namelijk een Malenke, werd u beschuldigd van bendevorming en het vermoorden van mensen van de andere etnie. Uw schoonvader kwam u bezoeken. Hij betaalde een agent om u te laten ontsnappen. U verbleef 18 dagen bij uw vriend Mamadou Dian in de wijk Lambaji. Na uw ontsnapping werd u bij uw moeder in Lafou en thuis in Conakry gezocht. Uw moeder werd een hele dag ondervraagd. Uw broer en uw schoonvader werden meegenomen en gevraagd waar u was. Uw schoonvader antwoordde dat u in de cel zat. Ze werden dezelfde avond vrijgelaten na ondertekening van een document dat ze opnieuw zullen worden gearresteerd als u niet gevonden werd. U hebt op 4 februari 2012 Guinee verlaten en op 6 februari 2012 in België asiel gevraagd. Na uw aankomst in België vernam u dat uw broer Guinee heeft verlaten omwille van uw problemen. Uw broer werd opnieuw gearresteerd en bedreigd om aan de autoriteiten te zeggen waar u bent. Uw broer werd door uw schoonvader geholpen en vluchtte naar Senegal.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten nadat u problemen kende met de Guinese autoriteiten, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Zo verklaart u te worden beschuldigd van bendevorming en het vermoorden van mensen van een andere etnie. U stelt dat u onderweg naar huis wilde bemiddelen bij een incident tussen jongeren (zie gehoor CGVS, p.5). Een jongen vocht voor zijn leven en u wilde hem beschermen (zie gehoor CGVS, p.5). Bij aankomst van de agenten vluchtten de andere jongeren weg en u bleef ter plaatse. U blijkt de vier andere jongeren niet te kennen, noch ze eerder te hebben gezien (zie gehoor CGVS, p.6). Ook de jongere die werd verwond kent u niet. U geeft aan dat hij behoort tot de Malenke stam, maar u kent zijn naam niet (zie gehoor CGVS, p.6). Het is echter merkwaardig dat u wel vernam dat hij overleden is en u wordt beschuldigd hem te hebben gedood, maar zijn naam u niet zou zijn gezegd (zie gehoor CGVS, p.6). Daarbij dient te worden opgemerkt dat u aanvankelijk stelt dat niemand anders u het nieuws bevestigd had dat de jongere was overleden (zie gehoor CGVS, p.6). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd of u uw vriend dan niet vroeg of het klopte dat de jongere was overleden, antwoordt u plots wel dat u het aan uw vriend gevraagd had en dat hij ook had gehoord dat de jongere overleden was, waardoor uw antwoord weinig spontaan noch doorleefd overkomt en het duidelijk is dat u uw antwoord aanpast aan de vraagstelling. Het lijkt weinig aannemelijk dat u niet bij uw familie of vrienden zou hebben geïnformeerd naar die jongere, die u wilde helpen.

Verder dient te worden opgemerkt dat u de agenten wilde uitleggen dat u ter hulp was gekomen en u niets had gedaan, maar u diende de agenten te volgen naar het kantoor. Het is echter bevreemdend dat u – die niet wegliep en hulp wilde bieden – onmiddellijk van bendevorming en moord zou worden beschuldigd (zie gehoor CGVS, p.5 en p.6). Temeer daar u de agenten geen informatie kon geven over de andere jongeren en u helemaal niets gedaan had of betrokken was bij het incident (zie gehoor CGVS, p.7). Aldus kan een disproportionaliteit worden vastgesteld tussen de door u aangehaalde feiten en de beschuldigingen die u werden ten laste gelegd, waardoor getwijfeld kan worden aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen en de ernst van uw beweerde vrees. Bovendien blijkt u niet te weten welke straf men in Guinee krijgt voor bendevorming.

Al deze elementen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw vervolging door de Guinese autoriteiten fundamenteel aan.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u melding maakt van het feit dat u tot de Peul etnie behoort en de overleden jongere tot de Malenke etnie (zie gehoor CGVS, p.6). Met betrekking tot de situatie in Guinee voor wat mensen van de Peulh (of Fullah-) etnie betreft kan het volgende worden opgemerkt. In de nasleep van de verkiezingen van 2010 is het etnische evenwicht in Guinee enigszins verstoord geraakt. De verschillende etnische gemeenschappen staan wantrouwig ten opzichte van elkaar. Het beleid van de huidige regering, die nochtans samengesteld is uit vertegenwoordigers van de verschillende etnische groepen, slaagt er voorlopig niet in om deze spanningen in te dammen. Uit verschillende geraadpleegde informatiebronnen blijkt echter geenszins dat personen die tot de Peulh (of Fullah-)etnie behoren vervolging dienen te vrezen op basis van het louter toebehoren tot deze etnie (zie informatie in het administratief dossier).

De verschillende geraadpleegde informatiebronnen stellen ook dat sinds de verkiezingsoverwinning van Alpha Condé in 2010, de veiligheidssituatie verbeterd is, hoewel politieke spanningen nog voelbaar zijn. Het stoppen van de dialoog tussen de regering en bepaalde politieke oppositiepartijen toont dit aan. Er moet ook gewezen worden op mensenrechtenschendingen door de Guineese veiligheidstroepen bij politieke manifestaties. Guinee is dus in 2011 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerd en sporadisch geweld en dergelijke. Het is dan ook nu aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat aan de voorwaarden wordt vervuld om de overgangperiode te beëindigen en in een rustig klimaat parlementsverkiezingen te houden. De komende maanden zullen dan ook beslissend zijn voor de toekomst van het land.

Artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, beschouwd wordt als 'ernstige schade' die aanleiding kan geven tot het toekennen van het statuut van subsidiaire bescherming, voor zover er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat die persoon een reëel risico zou lopen op dergelijke schade (artikel 48/4, § 1). Uit voormelde informatie blijkt echter dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld, en er evenmin sprake is van een gewapende oppositie in het land. In het licht van het geheel van deze elementen dient dan ook vastgesteld te worden dat er op dit ogenblik in Guinee geen sprake is van een gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

U bent ten slotte niet in het bezit van enig reis- of identiteitsdocument dat uw asielrelaas zou kunnen staven.

Wat betreft de brief die uw advocaat (dd. 15/5/2012) betreffende interpretaties van de tolk, kan worden opgemerkt dat u bij de aanvang van het gehoor gevraagd werd problemen met betrekking tot de vertaling meteen te melden (zie gehoor CGVS, p. 1) en dat u dit naliet te doen en dat u aan het einde van het gehoor wel de tolk bedankte (zie gehoor CGVS, p. 9), zonder enige melding te maken van problemen. Bovendien kan worden opgemerkt dat uw bewering dat de tolk zou vertaald hebben dat u uw identiteitskaart verloor toen u gearresteerd werd alvast niet blijkt te kloppen (zie gehoor CGVS, p. 4). Wat betreft de bewering van uw advocaat dat de drie gegevens die u aanhaalt die verkeerd zouden zijn vertaald, van manifest belang kunnen zijn voor de beoordeling van uw asielaanvraag, kan worden opgemerkt dat deze in bovenstaande motivering niet opgenomen werden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel werpt de verzoekende partij de schending op van artikel 1, A van de Conventie van Genève, artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht, het 'principe van een goede administratie', de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De verzoekende partij betoogt dat de verwerende partij de geloofwaardigheid van het verhaal van de verzoekende partij bekritiseert zonder echter pertinente elementen te geven om de motivatie te ondersteunen. De verwerende partij neemt genoegen te concluderen dat "het bevreemdend is dat ...". Een dergelijke formulering volstaat niet om de geloofwaardigheid van het verhaal van de verzoekende partij weg te nemen omdat zij uit een land afkomstig is waar alles mogelijk is en waar de etnische strijd tussen Malinké en Peulen accuut is. Bovendien spreekt het tweede deel van de motivering de inhoud en de geest van het eerste deel van de motivering tegen. In dit tweede deel slooft de verwerende partij zich uit om te proberen aan te tonen dat de Guineërs in hun land niet worden bedreigd vanwege het behoren tot de etnische groep van de Peul. De verzoekende partij stelt hierover als volgt: "Overwegende dat ten tweede deze motivatie het eerste deel nihil maakt, omdat ze de verzoeker toelaat dat de geloofwaardigheid van zijn verhaal niet ter discussie gesteld werd". De verzoekende partij betoogt verder dat het tweede deel van de motivering in strijd is met de realiteit ter plaatse en de unanieme

publicaties op dit punt. De verzoekende partij stelt verder als volgt: "Dat in feite de tegenpartij zelf verwijst in de aangevochten beslissing naar een verslag dat staat maakt onder andere van dit: "Overwegende dat het CGVS eveneens geen rekening heeft gehouden met het document Cedoca meestal gekoppeld aan de beslissingen wat hier het geval is ...". De verzoekende partij verwijst verder naar enkele zinssneden uit het rapport van de verwerende partij, die stellen dat "enkele van zijn (de president) uitspraken beschouwd worden als gevaarlijk voor de stabiliteit van het land en dat sommige maatregelen tegen handelaren zeer slecht waargenomen worden", en dat "als de UFDG partij gecontacteerd word over de vraag of de Peulen het mikpunt zijn als zijnde de politieke slachtoffers in een context van politieke verkiezingen van de macht ter plaatse, ziehier het antwoord "Ja, en dit specifiek sinds de aanslagen waarvan ze het voorwerp waren in Opper-Guinea tussen oktober en november in 2010 ... In deze regio werden zij allemaal beschouwd als activisten van de UFDG en daarom als gunstig beschouwd voor Celoud DALEIN; Om deze reden, sommige onder hen werden gedood, anderen gekwetst, hun goederen vernietigd en tienduizende werden weggejaagd. ... Sinds de in macht neming van Alpha Condé, het feit Peul te zijn betekend een tegenstander en daarom worden ze op alle plannen gediscrimineerd".

Verder stelt de verzoekende partij als volgt: "Overwegende dat daaraan toegevoegd kan worden een van de laatste gebeurtenissen die de haat illustreren van de Malinké's tegenover de Peulen wanneer een politieagent Malinké van nabij geschoten heeft op een Peul bestuurder die hem al het geld had gegeven dat hij had gewonnen tijdens zijn dat in' afgelopen juni. (zie kopie van een email artikel). Dat op datum van 10 mei, hetzij vóór dat de aangevochten beslissing genomen werd, kon men eveneens op het email lezen: "Straf van de macht tegen de Peulen wegens de oppositietocht van de 10.05.2012" (zie kopie van het artikel in bijlage) ... Dat deze teksten doorslaggevend zijn om te betamen dat de ontwikkelde motivatie van de tegenpartij niet doorslaggevend is en dat ze tegen de uitschreeuwende realiteit van allen gaat."

De bestreden beslissing schendt de motiveringsplicht omdat ze ingaat tegen de feiten zoals onder meer weergegeven in de bijgevoegde kopieën.

Wat betreft de subsidiaire bescherming betoogt de verzoekende partij dat uit de stukken van de verwerende partij blijkt dat "Guinee werd daarom geconfronteerd in 2010 aan interne spanningen, interne onrust, geïsoleerd en sporadisch geweld en andere soortgelijke handelingen ...", en ook "Het berust nu op de eerste civiele president het land uit de crisis te helpen en parlementsverkiezingen te organiseren die door de verliezers van de verkiezingen zeer verwacht worden. De komende maanden zullen beslissend zijn voor de toekomst van het land". Bovendien zijn volgens de verzoekende partij de "reis tipgevers" zeer pessimistisch en de officiële waarschuwing van de Canadese regering zegt onder meer: "ondanks een terugkeer naar rust, de huidige veiligheidssituatie blijft gespannen", en "Gewelddadige botsingen uitbrak in de straten van Conakry na de presidentiële verkiezingen". De verzoekende partij stelt verder dat "wijsheid aantoon dat men niet moet besluiten in de zin van de aangevochten beslissing alvorens er parlementaire verkiezingen gehouden worden. Overwegende dat de huidige situatie in Guinee erg onzeker is in de bekentenis zelf van de tegenpartij, dat de macht van het leger niet kan worden gedwarsboomd".

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

Vooreerst merkt de Raad op dat de verzoekende partij zich beperkt tot de loutere bewering dat de verwerende partij niet had mogen concluderen tot de ongeloofwaardigheid van het relaas op basis van de opgeworpen motieven. De bestreden beslissing bevat nochtans uitgebreide motieven die de verzoekende partij in het geheel niet betwist, zoals: "Zo verklaart u te worden beschuldigd van bendevoorming en het vermoorden van mensen van een andere etnie. U stelt dat u onderweg naar huis wilde bemiddelen bij een incident tussen jongeren (zie gehoor CGVS, p.5). Een jongen vocht voor zijn leven en u wilde hem beschermen (zie gehoor CGVS, p.5). Bij aankomst van de agenten vluchtten de

andere jongeren weg en u bleef ter plaatse. U blijkt de vier andere jongeren niet te kennen, noch ze eerder te hebben gezien (zie gehoor CGVS, p.6). Ook de jongere die werd verwond kent u niet. U geeft aan dat hij behoort tot de Malenke stam, maar u kent zijn naam niet (zie gehoor CGVS, p.6). Het is echter merkwaardig dat u wel vernam dat hij overleden is en u wordt beschuldigd hem te hebben gedood, maar zijn naam u niet zou zijn gezegd (zie gehoor CGVS, p.6). Daarbij dient te worden opgemerkt dat u aanvankelijk stelt dat niemand anders u het nieuws bevestigd had dat de jongere was overleden (zie gehoor CGVS, p.6). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd of u uw vriend dan niet vroeg of het klopte dat de jongere was overleden, antwoordt u plots wel dat u het aan uw vriend gevraagd had en dat hij ook had gehoord dat de jongere overleden was, waardoor uw antwoord weinig spontaan noch doorleefd overkomt en het duidelijk is dat u uw antwoord aanpast aan de vraagstelling. Het lijkt weinig aannemelijk dat u niet bij uw familie of vrienden zou hebben geïnformeerd naar die jongere, die u wilde helpen”, en “Verder dient te worden opgemerkt dat u de agenten wilde uitleggen dat u ter hulp was gekomen en u niets had gedaan, maar u diende de agenten te volgen naar het kantoor. Het is echter bevreemdend dat u – die niet wegliep en hulp wilde bieden – onmiddellijk van bendevoorming en moord zou worden beschuldigd (zie gehoor CGVS, p.5 en p.6). Temeer daar u de agenten geen informatie kon geven over de andere jongeren en u helemaal niets gedaan had of betrokken was bij het incident (zie gehoor CGVS, p.7). Aldus kan een disproportionaliteit worden vastgesteld tussen de door u aangehaalde feiten en de beschuldigingen die u werden ten laste gelegd, waardoor getwijfeld kan worden aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen en de ernst van uw beweerde vrees. Bovendien blijkt u niet te weten welke straf men in Guinee krijgt voor bendevoorming”. Deze motieven hebben betrekking op de kern van het asielrelaas van de verzoekende partij, maar worden door haar geenszins op enige concrete wijze betwist. Zij blijven dus staan.

Voor zover de verzoekende partij verwijst naar de inhoud van bijgevoegde kopieën, volstaat het op te merken dat aan kopieën geen bewijswaarde kan gehecht worden omdat op geen enkele wijze de authenticiteit van de inhoud van deze documenten kan worden nagegaan.

Wat betreft de veiligheidssituatie in Guinée, beperkt de verzoekende partij zich tot loutere beweringen, gesteld in soms moeilijk te verstane zinnen, die zij bovendien zelfs met geen begin van bewijs staft. Voor zover de verzoekende partij verwijst naar het Cedoca-rapport waarvan ook de verwerende partij gebruik heeft gemaakt in de motivering van de bestreden beslissing, stelt de Raad vast dat uit de onderdelen die de verzoekende partij weergeeft, geenszins blijkt dat er in Guinée sprake is van een intern gewapend conflict. Bovendien maakt de verzoekende partij op geen enkel moment op ook maar enige wijze aannemelijk dat zij een persoonlijke vervolging vreest in haar land van herkomst, noch dat zij persoonlijk een risico op ernstige schade zou lopen bij een eventuele terugkeer. Zij beperkt zich immers tot loutere, algemene beweringen, die zij in het geheel niet met objectieve gegevens staft.

Wat de bewijslast betreft is het duidelijk dat het aan de verzoekende partij zelf is aan te tonen dat zij in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling of een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit de voorgaande bespreking blijkt dat zij hierin niet is geslaagd, en er bovendien niet in slaagt de duidelijke motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. De Raad treedt het standpunt van het commissariaat-generaal dan ook bij, en weigert de verzoekende partij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Het enig middel is dan ook niet gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. L. JANS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS

M. MILOJKOWIC